

[Nathalie Lind]

borgerne ens, og derfor ender jeg blot med at erklære mig enig med politidirektøren. Jeg kan ikke tiltræde nr. 3.

Hagen Hagensen (KF):

Der har jo igennem mange år været overvejelser om, hvorledes klager over ordensmagtens optræden skulle behandles, og der har været tale om at indføre et særligt organ til at tage sig af disse sager. Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger herom, men kan blot sige, at man altså endte med at få lokalnævnene for nogle år siden, og det har vel også været naturligt, at man har prøvet på at indhøste erfaringer for, hvorledes lokalnævnene har virket. Andre har haft en anden mening om, hvorvidt netop lokalnævnene skulle have været vejen. Jeg hører til dem, der godt kunne have ment, man kunne have fundet frem til noget andet. Men nu har vi prøvet lokalnævnene, og vi må stort set sige, at de har virket efter den hensigt, man har haft med dem. De har 2 opgaver: dels at holde forbindelse mellem ordensmagt og befolkning, dels at tage sig af klager over ordensmagten.

Der er udtrykt tilfredshed med den måde, de har virket på, også af de borgmestre og andre, der som folkevalgte sidder i lokalnævnene, og derfor synes jeg, det er meget betænkeligt, at man nu vil til at lave om på forholdene ved at fratage dele af nævnene, nemlig dem, der repræsenterer ordensmagten, stemmeretten i nævnene.

Jeg tror i øvrigt ikke, at stemmeretten blive brugt ret ofte – man enes om tingene – og så må man jo i øvrigt føje til, at det naturligvis ikke er de folk, der er klaget over, der sidder i nævnet, og i mange andre tilfælde træffes afgørelser af folk inden for samme etat om forhold, der er begået, af den ene eller den anden art, uden at man derfor vil påstå, at den pågældende ikke kan sidde i et råd eller nævn, der skal tage stilling til disse ting, og afgive stemme dér.

Jeg mener ikke, man kan have nævnsmedlemmer af 2. grad, og det er jo det, man er ved at gøre; man siger: I må gerne være med til at drøfte sagerne, men når vi skal afgøre dem, kan I bare ikke stemme. Det synes jeg er forkert. I så fald må man overveje helt andre former for behandling af klagerne.

Men det, jeg tror er det væsentlige, er at sikre klageren en forbindelse til det nævn, der skal afgøre, om der skal foretages videre i sagen. Vi skal jo huske på, at lokalnævnet træffer alene afgørelsen om, hvorvidt der skal undersøges, og ikke om noget andet. Jeg tror, man burde sørge for, at klagerne fik en bisidder, f. eks. en beskikket sagfører for dem el. lign., så man kunne følge behandlingen i nævnet. Derved tror jeg megen kritik ville høre op, for bisidderne ville mange gange forstå, at der her var noget, der ikke skulle foretages videre ved. Når man, som jeg har prøvet en kort tid, har siddet i et lokalnævn og har set klagerens indhold, må man sige, at hvis vi ikke skal have et vældigt apparat til at klare disse ting, må man kunne afvise en hel del af klagerne som værende åbenbart grundløse, for det er de. Det kan ikke nytte andet, og det må være en naturlig måde at gøre det på, uden at der skal ske en egentlig nævnshandling.

Lovforslagets pkt. 3 går ud på, at der altid skal foretages undersøgelse, hvis der bliver klager, når det er kommunen, der har begæret ordensmagtens bistand. Det synes jeg udtrykker en mistillid til vore kommunestyrelser, som ikke er rimelig, og jeg kan derfor ikke gå ind for den del af forslaget.

Jeg skal i øvrigt spørge ministeren, hvad man mener med, at det er en kommune, der har begæret det. Hvem er det? Hvis stadsgartneren har sagt: jeg vil fjerne nogen i en eller anden park, betyder det så, at det pågældende kommunestyre skulle være afskåret fra at tage stilling til, om der er rimelig grund til at klage over forholdene, og at der skal finde en undersøgelse sted? Jeg synes, det er forkert, og jeg vil tage anstand på de forhold, der her er nævnt. Vi vil se nærmere på det i udvalget, men jeg tror ikke, vi kan give lovforslaget vores støtte.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet vil komme med nogle principielle bemærkninger til dette lovforslag, og den første skal være, at vi under ingen omstændigheder ønsker at være med til det.

Justitsminister Ole Espersen har med dette ændringslovforslag ligget under for de undergravende kræfter i vort samfund. Politiet skrev for nylig i sit blad en velkomsthilsen til